

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Vides per a Déu i els germans

El dissabte 21 de novembre, a dos quarts de dotze, tindrà lloc a la catedral de Barcelona la solemne beatificació del caputxí fra Frederic de Berga i vint-i-cinc companys de martiri, en una cerimònia presidida pel cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants.

Fou Benet XVI que va determinar que les beatificacions, que fins aleshores se celebraven habitualment a Roma, es poguessin celebrar a les Esglésies locals o a les diòcesis en què varen viure i donar testimoni de la seva fe als servents de Déu beatificats.

A la nostra diòcesi ja vàrem viure recentment la beatificació a Santa Maria de Mataró del sacerdot diocesà Josep Samsó i a la catedral del caputxí Josep Tous, fundador de la Congregació de les religioses de la Mare del Diví Pastor.

Ara, dintre d'un mes, viurem a la nostra diòcesi la beatificació d'un nombrós grup de caputxins que van donar la vida per Crist durant la persecució religiosa de l'any 1936. El divendres 5 de juny el papa Francesc signà a Roma el document que autoritzava la promulgació del decret de martiri del caputxí Frederic de Berga i vint-i-cinc religiosos més de la província de Framenors Caputxins de Catalunya.

Aquests màrtirs enriqueixen la nostra Església diocesana. La seva beatificació és una oportunitat per

donar gràcies a Déu per la seva fidelitat i pel seu testimoni fins a donar la vida per Crist, i s'escau dins de l'Any de la Vida Consagrada, que s'inicià el 30 de novembre de 2014, primer diumenge d'Advent, i es clourà el 2 de febrer de 2016, festa de la Presentació del Senyor i Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Per això, em sembla que és una oportunitat per donar gràcies a Déu i valorar la vida dels religiosos i les religioses actuals, homes i dones que, dòcils a la moció de l'Esperit Sant, han escollit un camí d'especial seguiment de Jesucrist per dedicar-se radicalment al servei de Déu i dels germans.

La vida consagrada és una prova eloqüent que com més es viu en Crist més es pot servir-lo en els altres, arribant fins a les avançades de la missió i acceptant els riscos més grans, i fins i tot la mort. Aquestes vides dels caputxins màrtirs mostren, d'aquesta manera, amb l'eloqüència del do de la pròpia vida, que la caritat divina és fonament i estímul de l'amor gratuït i operant.

La persecució religiosa va aniquilar materialment la província dels Caputxins de Catalunya, però, acabada la guerra, el pare Josep de Besalú manifestà la seva gran satisfacció en saber que durant la persecució religiosa cap religiós no renegà de la seva fe, i escrivia: «Dono les més sinceres gràcies a Déu que

**BEATIFICACIÓ
DE VINT-I-SIS FRARES MÀRTIRS
DE L'ORDE DELS CAPUTXINS
(1936-1937)**

Divendres 20 de novembre de 2015, 19.30h
**Vespres Solemnes
als Caputxins de Sarrià**
(C/ Cardenal Vives i Tutó, 16 - Barcelona)

Dissabte 21 de novembre de 2015, 11.30h
**Eucaristia i ritus de beatificació
a la Catedral de Barcelona**

no ha permès que ni un sol dels fills de la nostra província catalana hagi flaquejat en la fe durant el període de sagnant persecució religiosa que tan satànica i salvatge es va mostrar.»

Invito tots els diocesans a unir-se a aquesta acció de gràcies a Déu amb motiu de la propera beatificació.

Fe d'errates. En la «Paraula i Vida» de la setmana passada, per error, es deia que els pares de santa Teresa de Lisieux serien beatificats. En realitat, el Sant Pare els va canonitzar.

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Compartir, testimoni de benaurança

Un matrimoni amic m'explica que, des de casa, des de la finestra d'una habitació, veuen un sense sostre que sovint s'instal·la a la porta d'una entitat bancària pròxima. No ha tingut mai problemes amb els veïns. És polit i endreçat, malgrat les condicions poc favorables de la seva situació. Cada matí recull els cartrons sobre els quals dorm, els lliga amb una corda i els diposita al conte-

nidor corresponent; plega, també, la manta amb la qual s'abriga. Neteja l'espai ocupat i no queda rastre de la seva estada. En ocasions desapareix durant uns dies però, tard o d'hora, retorna amb uns nous cartrons.

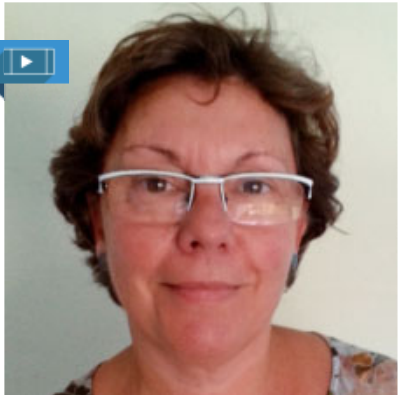
Un matí del darrer hivern, cap a les set, encara fosc, van observar que el veí circumstancial dormia a la porta habitual. Ahora observaren un noi alt i

espigat que es traslladava destrament sobre uns patins de rodes i que duia a la mà una bossa de plàstic amb aliments. S'aturà davant l'oficina bancària, s'acostà discretament al sense sostre i, procurant no despertar-lo, deixà la bossa i s'allunyà amb la mateixa discreció. Era un voluntari d'una associació que ajuda els sense sostre? Era un familiar que coneixia la situació difícil del seu parent? Era un veí que responia a aquella realitat propera de desamparament?... Tant se val! El gest anònim i generós del jove és qüestionador, més encara si el referim a les paraules de Jesús a les benaurances —«Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel» (Mt 5,3)— que proposen una pobresa de l'esperit que passa pel despreniment i l'austeritat material.

Ens hauríem d'interrogar sobre quin ús fem dels béns materials que Déu posa al nostre abast. «Ni en sobrava als qui n'havien recollit molt, ni en faltava als qui n'havien recollit poc» (2Co 8,15). Jesús ens convida a no posar el cor en les coses materials, perquè la pobresa de l'esperit passa per l'austeritat material. Si el cos no és pobre, auster, difícilment ho serà l'esperit. La confiança en Déu porta a la benaurança i la pobresa de la benaurança a compartir. Som cridats a compartir el pa de cada dia, el que demanem en el parentostre, que es materialitza en els nostres béns, el nostre temps, la capacitat d'estimar. Som cridats a compartir-lo generosament per amor a Déu i al pròxim. «Vosaltres teniu de tot amb abundància [...]. Tingueu també ara una generositat abundosa» (2Co 8,7).

ENTREVISTA

Laïcat compromès

CORI CASANOVA

«El laïcat continua essent l'assignatura pendent de la nostra Església; la nostra missió en el món i la nostra coresponsabilitat eclesial tenen encara molt camí a recórrer». La Cori Casanova, metgessa foniatra, membre del Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, expresidenta del MUEC i assessora dels bisbes espanyols en el Sínode sobre el Laïcat (1987), ha estat organitzadora del Congrés del Laïcat a Catalunya (www.laicaatxi.cat), que va reunir els dies 2 i 3 d'octubre al Monestir de Poblet més de 500 persones provinents de les deu diòcesis catalanes, de Mallorca i Menorca.

Qui sou Laïcat XXI?

Som una xarxa, una forma dinàmica i flexible de relació entre laics i laiques de parròquies, moviments, associacions que ens necessitem i volem ajudar-nos per viure amb alegria la nostra missió i vocació. No som un moviment, sinó un espai de trobada, de suport, de relançament i de reconeixement del que ja fan les persones vinculades en moviments, grups i parròquies a Catalunya i amb llaços amb la vida pastoral de les Illes.

«Mirar l'Església amb ulls de laic.» Què voleu dir?

Que nosaltres som la veu de les «joies i tristesses» del nostre món a l'interior de l'Església. Una Església servidora del món necessita escoltar el laïcat. I cal que els laics i laiques assumim la nostra responsabilitat en aquesta tasca. Sense això no es pot acomplir la missió de l'Església.

A què us comprometeu?

Volem col·laborar a fer una Església més servidora del món, més en sortida, i ser testimonis d'aquesta fe que portem en gerres de terrissa. Ens comprometem a treballar per ser més sal de la terra i llum del món i ajudar que les nostres comunitats, parròquies, grups i moviments també ho siguin.

Òscar Bardají i Martín

CLAUS PER ENTENDRE L'ENCÍCLICA

Desterrar el consumisme compulsiu

MN. PEIO SÁNCHEZ

Professor d'antropologia teològica

Una de les propostes que fa el papa Francesc en la seva encíclica és la de desterrar el consumisme compulsiu. Les persones que es deixen *capturar* pels mercats queden submergides en una *voracitat* de comprar i de fer despeses innecessàries.

«El consumisme obsessiu és el reflex subjectiu del paradigma tecnoeconòmic. Succeeix allò que ja indicava Romano Guardini: l'ésser humà accepta els objectes i les formes de vida, tal com li són imposats per la planificació i pels productes dels fabricants en sèrie i, després, actua així amb el sentiment que aquesta manera d'ac-

tuar és la racional i l'encertada.»

«Aquest paradigma —diu el Sant Pare— fa creure a tots que són lliures mentre tinguin una suposada llibertat per consumir, quan els qui en realitat posseeixen la llibertat són els qui integren la minoria que ostenta el poder econòmic i financer.»

En aquesta confusió —afirma Francesc—, «la humanitat postmoderna no troba una nova comprensió de si mateixa que la pugui orientar, i aquesta falta d'identitat es viu amb angoixa. Tenim un excés de mitjans per a uns fins escassos i raquítics».

SER PADRES

Todos los padres somos adoptivos

DR. PAULINO CASTELLS

Pediatra, neurólogo y psiquiatra

Crecer con padres separados

Plataforma Editorial

Sí. Todos los padres, todos, si queremos lucir la credencial de auténtica paternidad —y la parentalidad que debe llevar anexa— debemos pasar la prueba de la adopción filial.

Decía el sacerdote y agudo periodista José Luis Martín Descalzo que «en nuestro mundo hay muchos progenitores y no demasiados padres». Otro autor, Michael Levine, comentaba con sorna que «tener hijos no le convierte a uno en padre, del mismo modo que tener un piano no le vuelve a uno pianista».

En rigor sólo hay padres adoptivos. Todo padre y madre para sentirse verdaderamente como tales han de adop-

tar a sus hijos. También Schiller lo anunciaba en uno de sus dramas románticos: «No es la carne y la sangre, sino el corazón, lo que nos hace padres e hijos.»

Martín Descalzo nos brinda una turbadora pregunta que nos la podemos formular cada uno de nosotros: «¿Yo amo a mis padres porque soy hijo suyo, o más bien soy hijo suyo porque les amo?» Y añade otra también peliaguda: «¿Y mis padres me amaron porque yo era hijo suyo o se hicieron mis padres porque me amaron?» Obviamente, el autor se inclina por afirmar las segundas partes de las preguntas; es decir, el amor es la fuente de todo, no una consecuencia de la fisiología.

Lectures missa diària i santoral

26. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.) [Rm 8,12-17 / Sl 67 / Lc 13,10-17]. Sants Llucià i Marcia, mrs. de Nicomèdia, venerats a Vic. Sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Dimarts [Rm 8,18-25 / Sl 125 / Lc 13,18-21]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Dimecres [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols. Sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Dijous [Rm 8,31b-39 / Sl 108 / Lc 13,31-35]. Sant Narcís, bisbe i màrtir (s. IV), patró de Girona (1387). Santa Eusèbia, verge i màrtir; beat Miquel Rua, prevere salesià.

30. ■ Divendres [Rm 9,1-5 / Sl 147 / Lc 14,1-6]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, màrtirs; santa Eutròpia, màrtir; santa Zenòbia, màrtir.

31. ■ Dissabte [Rm 11,1-2a.11-12.25-29 / Sl 93 / Lc 14,1.7-11]. Sant Alfons (Alonso) Rodríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca. Sant Quintí, mr.; sant Wolfgang, bisbe; santa Lucil·la, verge i màrtir.

1. □ † Diumenge vinent, Tots sants (lit. hores: 3a setm.) [Ap 7,2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jn 3,1-3 / Mt 5, 1-12a].

DIUMENGE XXX DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,7-9)

Això diu el Senyor: «Crideu d'alegria, celebren la sort de Jacob, la primera de les nacions, proclameu que el Senyor ha salvat el seu poble, la resta d'Israel! Jo els faré venir del país del Nord, els reuniré des de l'extrem de la terra. Tots hi seran: cecs, coixos, mares que crien; tornarà una gentada immensa. Havien sortit plorant i els faré tornar consolats. Els conduiré als rierols d'aigua, per un camí suau, sense entrebancs. Perquè jo sóc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu fill gran.»

Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida de Sió / ho creiem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R.

Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells». / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, / criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 5,1-6)

Els grans sacerdots, presos d'entre els homes, són destinats a representar els homes davant Déu, a oferir-li dons i víctimes pels pecats. No els és difícil de ser indulgents amb els qui pequen per ignorància o per error, perquè ells mateixos experimenten per totes bandes les seves pròpies febleses. Per això necessiten oferir sacrificis pels seus pecats igual que pels pecats del poble. I ningú no es pot apropiari l'honor de ser gran sacerdot: és Déu qui els crida, com va cridar Aharon.

Tampoc el Crist no s'atribuí a ell mateix la glòria de ser gran sacerdot, sinó que li ha donada aquell que li ha dit: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat.» I en un altre indret diu: «Ets sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec.»

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 10,46-52)

En aquell temps, Jesús sortí de Jericó amb els seus deixebles i amb molta gent. Vora el camí hi havia assegut, demanant caritat, un cec que es deia Bartimeu. Quan sentí dir que passava Jesús de Natzaret, començà a cridar: «Fill de David, Jesús, compadiu-vos de mi». Tothom el renyava per fer-lo callar, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, compadiu-vos de mi». Jesús s'aturà i digué: «Crideu-lo». Ells criden el cec i li diuen: «Anima't i vine, que et crida». El cec llançà la capa, s'aixecà d'una revolada, i anà cap a Jesús. Jesús li preguntà: «¿Què vols que et faci?» Ell respon: «Rabuni, feu que hi vegi». Jesús li diu: «Vés, la teva fe t'ha salvat». A l'instant hi veié, i el seguia camí enllà.

Lectura del libro de Jeremías (Jr 31,7-9)

Así dice el Señor: «Gritad de alegría por Jacob, regocijaos por el mejor de los pueblos: proclamad, alabad y decid: El Señor ha salvado a su pueblo, al resto de Israel. Mirad que yo os traeré del país del norte, os congregaré de los confines de la tierra. Entre ellos hay ciegos y cojos, preñadas y paridas: una gran multitud retorna. Se marcharon llorando, los guiaré entre consuelos: los llevaré a torrentes de agua, por un camino llano en que no tropezarán. Seré un padre para Israel, Efraim será mi primogénito.»

Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Cuando el Señor cambió la suerte de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos.» / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Que el Señor cambie nuestra suerte, / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla: / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Hb 5,1-6)

Hermanos: Todo sumo sacerdote, escogido entre los hombres, está puesto para presentar a los hombres en el culto a Dios: para ofrecer dones y sacrificios por los pecados. Él puede comprender a los ignorantes y extraviados, ya que él mismo está envuelto en debilidades. A causa de ellas, tiene que ofrecer sacrificios por sus propios pecados, como por los del pueblo. Nadie puede arrogarse este honor: Dios es quien llama, como en el caso de Aarón.

Tampoco Cristo se confirió a sí mismo la dignidad de sumo sacerdote, sino aquel que le dijo: «Tú eres mi Hijo: yo te he engendrado hoy», o, como dice otro pasaje de la Escritura: «Tú eres sacerdote eterno, según el rito de Melquisedec.»

✠ Lectura del santo evangelio según san Marcos

(Mc 10,46-52)

En aquel tiempo, al salir Jesús de Jericó con sus discípulos y bastante gente, el ciego Bartimeo, el hijo de Timeo, estaba sentado al borde del camino, pidiendo limosna. Al oír que era Jesús Nazareno, empezó a gritar: «Hijo de David, Jesús, ten compasión de mí.» Muchos lo regañaban para que se callara. Pero él gritaba más: «Hijo de David, ten compasión de mí.» Jesús se detuvo y dijo: «Llamadlo.» Llamaron al ciego, diciéndole: «Ánimo, levántate, que te llama.» Soltó el manto, dio un salto y se acercó a Jesús. Jesús le dijo: «¿Qué quieres que haga por ti?» El ciego le contestó: «Maestro, que pueda ver.» Jesús le dijo: «Anda, tu fe te ha curado.» Y al momento recobró la vista y lo seguía por el camino.

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

El camí de la fe no és mai fàcil

Jesús fa camí amb els deixebles i la gent cap a Jerusalem. Passen per Jericó. La curació del pobre cec Bartimeu és plena de simbolisme, per una iniciació a la fe. Comença amb una manifestació de Jesús en la vida de l'home: cal que Crist passi per allí, però que no passi de llarg perquè no l'hem percebut. El cec representa l'home en el camí de la fe; no veu Jesús, només intueix la seva presència i demana ajut als qui van amb Jesús.

A la llum del signifi salvi de Déu, és exemplar per a cadascun de nosaltres que vol tenir fe. En el cec ens podem retrobar nosaltres mateixos i les nostres esperances. Bartimeu està assegut a la vora del camí captant una caritat. No pot veure Jesús que passa a prop perquè és cec. Tanmateix, tot i l'espessor de les tenebres que l'embolcallen, sent a dir que Jesús de Natzaret passa no gaire lluny i, ben confiat, el crida invocant d'ell que li tingui pietat. Jesús el fa cridar, li demana què vol i el cec li demana que pugui recuperar la vista. Jesús el guareix amb aquestes paraules: «Vés, la teva fe t'ha salvat». La resposta de Jesús va més enllà de la petició del pobre cec. Ell, gràcies a la fe, no sols ha estat alliberat de la seva ceguesa, sinó *salvat*. El relat de sant Marc acaba així: «A l'instant hi veié, i el seguia camí enllà.»

Ara Bartimeu veu en Jesús no sols el benefactor (Fill de David), capaç de guarir-lo, sinó també el Mestre que vol seguir pel camí de la vocació. La guarició d'aquest cec té una dimensió física i, alhora, espiritual: ha estat alliberat de la ceguesa per poder esdevenir deixeble de Jesús. La salvació és donada a aquest *marginat* («seia a la vora del camí», al marge), en la fe i en el seguiment pel camí que porta a la creu. Crist no vol que ningú es quedi al marge, fora del camí. Qui troba el Crist es fia d'ell, troba la salvació i, com el cec, és alliberat del seu mal. Però no n'hi ha prou de trobar el Crist, cal seguir-lo com a deixeble i compartir la sort del Mestre, que porta a la creu però també a la resurrecció.

AGENDA

Actes i conferències

Commemoració del 50è aniversari de *Perfectae Caritatis*, decret del Concili Vaticà II sobre la renovació de la vida religiosa. Dijous 29 d'octubre (19 h), al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231), conferència «La dimensió profètica de la vida consagrada», a càrrec de l'arquebisbe José Rodríguez Carballo, OFM, secretari de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Via Apostòlica. Clourà l'acte el cardenal arquebisbe Lluís Martínez Sistach.

Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona. Celebració dels 25 anys de la fundació del MPCB, dissabte 7 de novembre, al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). A les 18.30 h, conferència-debat, amb Alphonse Borras i Eulàlia Tort, sobre «El paper dels laics en l'evangelització a les grans ciutats». A les 20 h, Eucaristia, presidida pel cardenal arquebisbe Lluís Martínez Sistach. Més info i inscripcions (abans del 27 d'octubre): www.professionals-cristians.cat

Les arrels profundes de la devastació de la naturalesa. És possible revertir la situació? Dimecres 28 d'octubre (19 h), en continuïtat amb la taula rodona celebrada sobre l'encíclica *Laudato si'*, a càrrec d'Eduard Ibáñez, advocat i direc-

tor de Justícia i Pau. A l'auditori de la FJM (c/ València, 244). Entrada lliure. Us preguem confirmació d'assistència al t. 934 880 888 / fjm@fundaciojoan-maragall.org.

Presentació del llibre *Escrivà de Balaguer a Catalunya, 1913-1974*. Petjades de sant Josepmaria. Dimecres 28 d'octubre (19.30 h), a l'Oratori de Bonaigua (c/ Jiménez Iglesias, 1). L'autor és Josep Masabeu i Tierno i l'ha publicat Publicacions de l'Abadia de Montserrat, amb pròleg de Mn. Josep M. Martí i Bonet, director de l'Arxiu Diocesà de Barcelona.

Celebració de l'Esperit d'Assís. Dimarts 27 d'octubre (19.30 h), a la cripta de l'església de Pompeia (av. Diagonal, 450). Organitza: Família Franciscana de Catalunya.

Novahumanitas. Sessió «Descobreix-te tu mateix». Dies 7-8 i 21-22 de novembre, al c/ Àliga, 12 (Hostafranchs), impartida per Mn. Josep Font. La sessió vol ajudar a prendre consciència i experimentar el conjunt de realitats internes que constitueixen la persona, establir un contacte més profund amb el fons essencialment positiu de la seva personalitat (feta a imatge i semblança de Déu) i aprendre a viure d'acord amb aquesta riquesa. Informació i inscripcions: t. 616 164 006, a/e: info-barcelona@novahumanitas.org, www.novahumanitas.org

Pregària contemplativa amb cants de Taizé. Divendres 30 d'octubre (20 h), a la cripta de l'església de Pompeia (Diagonal, 450).

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - E. Granados, 6). Concerts d'octubre: I) Diumenge 25 (18 h), concert amb la Capella de Santa Maria de Mollet i orquestra de cambra Miquel Casas i Bell. Aportació voluntària a favor de la Fundació Manos Providentes. II) Dimecres 28 (18 h), Royal High School Senior Choir (Anglaterra). Aportació voluntària a favor de la Fundació Escó. Informació: t. 617 572 889.

Catequesis para adultos del Camino Neocatecumenal. A partir del 19 de octubre y durante dos meses, lunes y jueves (20.30-21.30 h), en la parroquia Sta. Joaquina Vedruna (c/ La Gleva 24 - Lesseps). Informació: t. 932 003 931.

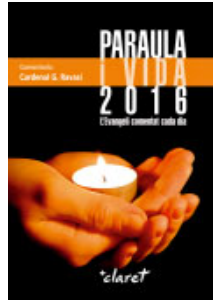
Congrés Internacional sobre la Cartoixa. La Cartoixa de Montalegre 1415-2015. Adreçat a especialistes i a la societat en general, el congrés vol ajudar a un millor coneixement del ric llegat cultural, monumental i espiritual de l'única cartoixa habitada de Catalunya. Inclou la visita a les cartoixes de Montalegre i d'Escaladei. El cardenal Martínez Sistach inaugurarà aquest 34è congrés, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231), que se

celebrarà els dies 29, 30, 31 d'octubre i 1 de novembre. Per a més informació: [http://tiana.cat/municipi/Congrés de la Cartoixa de Montalegre](http://tiana.cat/municipi/Congrés%20de%20la%20Cartoixa%20de%20Montalegre). Ajuntament de Tiana: t. 933 955 011 ó Pere de Manuel: t. 934 308 339 (tardes).

Llibres

Paraula i Vida 2016.

Editorial Claret que, des de fa més de 12 anys edita l'Evangeli de cada dia per fer present la Paraula de Déu en la vida cristiana, en aquest llibre de mida de butxaca, ofereix un ajut ben valuós cara a l'Any Sant de la Misericòrdia. Per a cada un dels dies de l'any 2016, es publica l'Evangeli del dia i a peu de pàgina, i sobre un fons de color, un subscandari comentari del cardenal Gianfranco Ravasi, president del Pontifici Consell de la Cultura i de la Pontificia Comissió d'Arqueologia Sacra, que és un destacat biblista i una de les veus més escoltades de l'Església. El preu de cada exemplar és de 3,75 € i es fan preus especials quan es fan comandes nombroses.

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

Vidas para Dios y los hermanos

El sábado 21 de noviembre, a las once y media, tendrá lugar en la catedral de Barcelona la solemne beatificación del capuchino fray Frederic de Berga y veinticinco compañeros de martirio, en una ceremonia presidida por el cardenal Angelo Amato, prefecto de la Congregación para las Causas de los Santos.

Fue Benedicto XVI quien determinó que las beatificaciones, que hasta entonces se celebraban habitualmente en Roma, se pudieran celebrar en las Iglesias locales o en las diócesis en que vivieron y dieron testimonio de su fe los sirvientes de Dios beatifica-

dos. En nuestra diócesis ya vivimos recientemente la beatificación en Santa María de Mataró del sacerdote diocesano Josep Samsó y en la catedral del capuchino Josep Tous, fundador de la Congregación de las religiosas de la Madre del Divino Pastor.

Ahora, dentro de un mes, viviremos en nuestra diócesis la beatificación de un numeroso grupo de capuchinos que dieron la vida por Cristo durante la persecución religiosa de 1936. El viernes 5 de junio el papa Francisco firmó en Roma el documento que autorizaba la promulgación del decreto de martirio del capuchino Frede-

ric de Berga y veinticinco religiosos más de la provincia de los Capuchinos de Cataluña.

Estos mártires enriquecen nuestra Iglesia diocesana. Su beatificación es una oportunidad para dar gracias a Dios por su fidelidad y por su testimonio hasta dar la vida por Cristo, y se celebra dentro del Año de la Vida Consagrada, que se inició el 30 de noviembre de 2014, primer domingo de Adviento, y se clausurará el 2 de febrero de 2016, fiesta de la Presentación del Señor y Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Por eso, me parece que es una oportunidad para dar gracias a Dios y valorar la vida de los religiosos y las religiosas actuales, hombres y mujeres que, dóciles a la moción del Espíritu Santo, han escogido un camino de especial seguimiento de Jesucristo para dedicarse radicalmente al servicio de Dios y de los hermanos.

La vida consagrada es una prueba elocuente de que cuanto más se vive en Cristo más se le puede servir en los

demás, llegando hasta las avanzadas de la misión y aceptando los riesgos más grandes, e incluso la muerte. Estas vidas de los capuchinos mártires muestran, de esta manera, con la elocuencia del don de la propia vida, que la caridad divina es fundamento y estímulo del amor gratuito y operante.

La persecución religiosa aniquiló materialmente la provincia de los Capuchinos de Cataluña; sin embargo, terminada la guerra, el padre Josep de Besalú manifestó su gran satisfacción al saber que durante la persecución religiosa ningún religioso renegó de su fe, y escribía: «Doy las más sinceras gracias a Dios que no ha permitido que ni uno solo de los hijos de nuestra provincia catalana haya flaqueado en la fe durante el periodo de sangrienta persecución religiosa que tan satánica y salvaje se mostró.»

Invito a todos los diocesanos a unirse a esta acción de gracias a Dios con motivo de la próxima beatificación.

Fe de erratas. En la «Palabra y Vida» de la semana pasada, por error, se decía que los padres de santa Teresa de Lisieux serían beatificados. En realidad, el Santo Padre los canonizó.

Seguiu-nos a les xarxes socials
www.esglesiabarcelona.cat

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

També al Twitter del Cardenal
 [@sistachcardenal](https://twitter.com/sistachcardenal)